

nisteren, et medlem beskikket efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, et medlem beskikket efter indstilling fra Advokatrådet og et medlem beskikket efter indstilling fra udenrigsministeren, jf. udlændingelovens § 53, stk. 2. Tidligere skulle principielle sager behandles i et nævn med syv medlemmer, mens andre sager skulle behandles i et nævn med tre medlemmer.

Nævnnsformandens og næstformændenes kompetence til alene at træffe afgørelser blev på en række punkter udvidet. Nævnets formand eller en af næstformændene kan således uden deltagelse af andre af nævnets medlemmer behandle klager over afslag efter udlændingelovens § 7, stk. 4, på ansøgninger om asyl indgivet på en dansk repræsentation i udlandet, hvis afslaget er meddelt under henvisning til, at den i § 7, stk. 4, nævnte betingelse om, at Danmark må anses for nærmest til at yde ansøgeren beskyttelse, ikke er opfyldt, jf. udlændingelovens § 53, stk. 4. Formanden eller en af næstformændene vil endvidere kunne meddele afslag på en anmodning om genoptagelse – ikke blot som hidtil, hvor der ikke forelå væsentlige nye oplysninger, men også i tilfælde, hvor der foreligger nye oplysninger, men ikke holdepunkter for at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse, jf. udlændingelovens § 53, stk. 6.

Endvidere indsattes udlændingelovens § 54, stk. 2, hvorefter Flygtningenævnets formand eller en af næstformændene kan bestemme, at en asylansøger under nævnets behandling af sagen ikke kan fremlægge bevismidler, som kunne være fremlagt under sagens behandling i Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen). Tilsvarende kan det i forbindelse med behandling om ansøgning om genoptagelse besluttes, at der ikke kan fremlægges bevismidler, som kunne være fremlagt under behandlingen i Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen) eller under nævnets tidligere behandling af sagen.

Nævnets adgang til at behandle sager på skriftligt grundlag blev endvidere udvidet, jf. nærmere udlændingelovens § 56, stk. 3 og 4. Fremover vil sager kunne behandles på skriftligt grundlag, hvis forholdene taler for anvendelse af denne behandlingsform, herunder bl.a. hvis klagen må anses for grundløs, klagen vedrører afslag efter udlændingelovens § 7, stk. 4, på en ansøgning om asyl indgivet på en dansk repræsentation i udlandet, klageren ønsker konventionsstatus i stedet for de facto-status, eller klageren ønsker asyl meddelt som konsekvens af, at et familiemedlem har fået asyl i Danmark. Det samme gælder sager, som ellers vil kunne behandles af formanden eller en af næstformændene alene.

Som noget nyt fastsattes det i udlændingelovens § 56, stk. 1, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henviser en sag til skriftlig eller mundtlig behandling eller til behandling af formanden eller en af næstformændene alene. Denne beslutning kan ikke omgøres af andre. En sag, der er henvist til skriftlig behandling, fordi klagen må anses for grundløs, kan dog henvises til mundtlig behandling af det nævn, der behandler eller skal behandle sagen, jf. udlændingelovens § 56, stk. 5. Tidligere kunne koordinationsudvalget fastsætte retningslinjer for denne visitationsordning.

Flygtningenævnet har udtalt, at erfaringerne viser, at sammensætningen af det enkelte nævn, som sket ved affattelsen af lovens § 53, stk. 2, (fem-mands nævn) fungerer godt og efter hensigten. Den påtænkte lovrevision giver ikke i øvrigt Flygtningenævnet anledning til bemærkninger.

Indenrigsministeriet finder på denne baggrund, at de gældende bestemmelser om Flygtningenævnets sammensætning og procedurer bør videreføres uændret.

3. Forslag til ændringer af udlændingeloven vedrørende politiets virksomhed i sager vedrørende udlændingeloven: Registrering m.v. af personfotografi

Udlændingelovens § 40 b indeholder i stk. 1 og 2 regler om optagelse af personfotografi i en udlændingeretlig sammenhæng og i stk. 3 regler om videregivelse af sådanne personfotografier til inden- og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager.

Bestemmelsen indeholder derimod ikke – således som det er tilfældet med fingeraftryk, jf. udlændingelovens § 40 a, stk. 3, – regler om registrering af de optagne personfotografier i et særligt edb-register.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse er der behov for at supplere bestemmelserne i udlændingelovens § 40 b om optagelse og videregivelse af personfotografier af udlændinge med regler om registrering, udveksling, sammenholdelse og sletning af sådanne fotografier, svarende til de regler, der findes i udlændingelovens § 40 a, stk. 3-10, om fingeraftryk.

Et edb-register over personfotografier, der er optaget i henhold til udlændingelovens regler, vil forbedre politiets muligheder for at fastlægge asylansøgeres identitet. Erfaringen viser, at mange udlændinge i forbindelse med indgivelse af ansøgning om asyl forsøger at sløre deres identitet – typisk ved ikke at være i besiddelse af identitetspapirer. En adgang til at fastlægge identiteten på flere asylansøgere end i dag vil i givet fald kunne nedsætte politiets sagsbehandlingstid